

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/327/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213220322
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213220322.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, proti odporkyni: K. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X. XXX/XX, F. Y., o zaplatenie 2.355,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 24. februára 2014, č.k. 11C/283/2013-34, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p o t v r d z u j e .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporkyni uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 789,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 789,70 eur od 09.01.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 2 ods. 3, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 544 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ust. zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj ust. zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, keď po preskúmaní zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 27.07.2010 zistil, že odporkyňa v konaní vystupuje ako občan - fyzická osoba, je spotrebiteľom, teda osobou, ktorá nekoná za účelom podnikania. Navrhovateľ je veriteľom, osobou, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, Vzhľadom na to, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená dňa 27.07.2010, súd použil na jej posúdenie ust. Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné v plnom rozsahu vyhovieť, t.j. je možné mu vyhovieť len čiastočne. V zmluve o revolvingovom úvere bol dohodnutý úverový limit vo výške 1.500,00 eur, 36 mesačných splátok po 85,15 eur (mesačná splátka je vrátane úrokov). Celková čiastka, ktorú sa odporkyňa zaviazala vrátiť bola 3.065,40 eur. Poskytnutá čiastka revolvingu bola 858,31 eur. Z návrhu vyplýva, že odporkyni bola vyplatená čiastka vo výške 1.500,00 eur a odporkyňa splatila sumu 710,30 eur. Po preskúmaní zmluvy o revolvingovom úvere súd dospel k záveru, že predmetná zmluva tak, ako je koncipovaná, je nepresná, nedostatočne určitá a pre spotrebiteľa je nezrozumiteľná. Nie je jednoznačné, v akej výške boli poskytnuté finančné prostriedky, pri RPMN vo výške 68,04 % a ročnej úrokovej sadzbe 70,00 % je jednoznačný úžernický úmysel

veriteľa. Z internetovej stránky Národnej banky Slovenskej republiky bolo zistené, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov pri úveroch poskytovaných bankami činil úrok v júli 2010 15,02 % p.a. a RPMN 15,74 %, z čoho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade bol viac ako štvornásobne vyšší, pritom dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav ide vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavami v čase uzavretia zmluvy. Zmluva o revolvingovom úvere navyše neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. V zmluve absentuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 27.07.2010 sa síce uvádza konkrétny dátum splatnosti poslednej splátky úveru, avšak z článku 2 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že postup pri uzatváraní úveru je taký, že vyplnenú a podpísanú žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá je zároveň návrhom na uzatvorenie zmluvy, predkladá dlžník (v súdnom konaní v postavení odporcu) veriteľovi (v súdnom konaní v postavení navrhovateľa) na jej posúdenie a následne na jej podpísanie. Podpisom veriteľa dochádza k uzavretiu zmluvy. Až následne je veriteľ povinný odoslať dlžníkovi Oznámenie veriteľa o schválení úveru a jeden rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. V danom prípade je zo zmluvy zrejmé, že odporkyňa svoju žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísala dňa 14.07.2010, pričom táto bola akceptovaná až dňa 27.07.2010, kedy bolo zároveň vyhotovené aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru. V ňom sa uvádza konkrétny dátum splatnosti poslednej splátky, avšak navrhovateľ nepreukázal, že toto oznámenie bolo skutočne odporckyni aj odoslané. Navyše zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia výslovne stanovuje, že tento údaj má byť súčasťou zmluvy a nie iného dokladu zasielaného dlžníkovi až následne po uzatvorení zmluvy. Okrem toho zmluva ďalej neobsahuje ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Tieto údaje nie sú uvedené ani v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, z čoho potom jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. nemôže od odporckyne požadovať úroky a poplatky, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd argumentuje aj uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/129/2012 zo dňa 07.11.2013: „výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno i/, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako i k istine, tak i k úrokom a tiež prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky, čo je navzdory odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa“. Navrhovateľ sa voči odporckyni domáha aj zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne, ako aj zákonného úroku z omeškania vo výške 3,275 % ročne a to tak, že pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie odporckyne so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1.500,00 eur, navrhovateľ odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 9,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.355,10 eur do zaplatenia. Tieto svoje nároky navrhovateľ opiera o článok 14 zmluvných dojednaní. V ňom sa v ods. 14.1 uvádza nasledovne: „V prípade omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti, je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1 písm. a) tejto zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.)“. Zároveň podľa ods. 14.2 zmluvných dojednaní je okrem zmluvnej pokuty podľa článku 14 ods. 14.1 dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. Súd v súvislosti so zmluvnou pokutou konštatuje, že samotné umiestnenie dojednaní o zmluvnej pokute do zmluvných dojednaní považuje súd za dostatočné, nakoľko v bode 13 Zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú zmluvné dojednania. Zmluvné podmienky sú však písané veľmi drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom. Dojednanie o zmluvnej pokute je zaradené medzi podstatne menej dôležité a menej významné podmienky, čo môže u spotrebiteľa vyvolať mylný dojem o nedôležitosti dojednaní o zmluvnej pokute. Navyše, zmluvné dojednanie sú tzv. typovými dojednaniami, ktorých obsah určuje výlučne navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ, ak chce úver získať, nemá možnosť tieto dojednania meniť, musí ich akceptovať tak, ako ich pripravil navrhovateľ. Súd sa zároveň zaoberal aj otázkou, či možno považovať za prijateľné (a

právne obhájiteľné), aby sa titulom porušenia tej istej povinnosti dostalo veriteľovi od dlžníka viacerých plnení, ktoré by už v súčte nielenže ťažko bolo považovať za primerané, ale u ktorých by navyše názor o možnosti kumulácie takýchto plnení bol praktickým umožnením obchádzania zákona. Navrhovateľ požaduje od odporkyne za omeškanie s úhradou splátky úveru alebo jej časti zmluvnú pokutu, ako aj zákonné úroky z omeškania. S omeškaním dlžníka splniť včas peňažný záväzok tuzemský právny poriadok spája sankciu v podobe úrokov z omeškania s maximálnou dovolenou výškou (sadzbou) a dojednanie zmluvnej pokuty za porušenie rovnakej povinnosti je už pokusom obísť takúto celkom kategorickú (kogentnú) úpravu. Na základe uvedeného považuje súd dojednanie o zmluvnej pokute za dojednanie absolútne neplatné, nakoľko pripočítaním zmluvnej pokuty k najvyšším dovoleným úrokom z omeškania už dochádza k prekročeniu právom tolerovanej hranice. Súd poukazuje i na uznesenie Krajského súdu Trnava č. k. 10Co/28/2012-70 zo dňa 14.05.2013. Na základe uvedeného tak súd uzatvára, že má za ustálené, že navrhovateľ poskytol odporkyňi sumu 1.500,00 eur, z čoho odporkyňa navrhovateľovi vrátila sumu 710,30 eur. Poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve o revolvingovom úvere absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Dojednanie o zmluvnej pokute súd vyhodnotil ako absolútne neplatné. Na základe uvedeného je teda návrh navrhovateľa dôvodný len čo do sumy 789,70 eur (1.500,00 eur - 710,30 eur). Súd zaviazal odporkyňu aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s Nariadením vlády SR č. 586/2008 Z.z. vo výške 9,00 % a to od 09.01.2011, odkedy bola odporkyňa podľa navrhovateľa povinná uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. V ostatnej časti súd návrh navrhovateľa z horeuvedených dôvodov ako nedôvodný zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., teda podľa pomeru úspešnosti vo veci samej. Navrhovateľ mal vo veci úspech v časti 33,53 % a odporkyňa v časti 66,47 %, teda čistý úspech odporkyne predstavoval 32,94 %. Nakoľko však odporkyňa preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu a v časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok v napadnutých častiach zmeniť a jeho návrhu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania, alternatívne rozsudok v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa rozsudku prvostupňového súdu jedným z dôvodov zamietnutia návrhu bolo, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je svojou koncepciou nepresná, nedostatočne určitá a pre spotrebiteľa nezrozumiteľná. Súd bez spomenutia konkrétnych náležiacich dôvodov uviedol, že nie je jednoznačné, v akej výške boli finančné prostriedky poskytnuté. Podľa jeho názoru z predmetnej zmluvy vyplýva dostatočne určitá čiastka poskytnutého úveru, a to vo výške 1.500 eur, pričom dlžník uzatvoril dohodu o poskytnutí služby, ktorá je uvedená pod bodmi č. 8.1 - 8.6 predmetnej zmluvy a jedná sa o osobitnú dohodu, vzájomne nezávislú so zmluvou o revolvingovom úvere, za ktorú dohodu sa zaviazal zaplatiť sumu vo výške 222,95 eur. Táto suma bola od pôvodnej sumy 1.500 eur odpočítaná a odporkyňa bola dňa 27.07.2010 pripísaná na účet suma úveru vo výške 1.277,05 eur. Podľa navrhovateľa pri posudzovaní primeranosti odplaty spotrebiteľského úveru, teda RPMN je nutné jej výšku zohľadňovať s poukazom na celý finančný trh, nielen na bankový sektor. Z uvedeného dôvodu preto údaje, ktoré spomínal prvostupňový súd, nie sú relevantné, teda ani správne, a preto navrhovateľ namieta spôsob takýchto skutkových zistení, ktoré sa dajú označiť ako za nedostatočné. Súd ďalej tvrdil, že zmluva neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, t.j. údaje o termíne konečnej splatnosti a údaj o dobe trvania zmluvy, pričom sa súd rovnako nestotožnil s tým, že povinné údaje boli uvedené len v oznámení veriteľa o schválení úveru vo forme osobitnej listiny a nie v samotnej zmluve. Uviedol, že zmluva obsahuje položky ako splatnosť úveru, ktorá obsahuje údaj - počet splátok a deň splatnosti splátky v mesiaci, teda z uvedeného vyplýva, že doba trvania zmluvy je ohraničená riadnym splácaním splátok, t.j. dobou troch rokov. Nesúhlasil tiež so záverom súdu, že zákon výslovne vyžaduje, aby povinné náležitosti zmluvy boli súčasťou len jednej listiny. Namietol tvrdenie súdu ohľadne problematiky zmluvnej pokuty. Nesúhlasil tiež s tvrdeniami súdu ohľadne tej skutočnosti, že ak si navrhovateľ uplatňuje viaceré plnenia od odporkyne, to znamená úroky z omeškania a zmluvnú pokutu za porušenie tej istej zmluvnej povinnosti.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie

navrhovateľa nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutých častiach vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 11C/283/2013 bolo zaplatenie 2.355,10 eur s príslušenstvom.

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporkyni uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 789,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 789,70 eur od 09.01.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti a v časti trov konania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci bola medzi účastníkmi dňa 27.7.2010 uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej navrhovateľ ako dodávateľ v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti poskytol odporkyni úver, ktorý sa odporkyňa zaviazala vrátiť spolu s dohodnutým úrokom. Odporkyňa pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy nevystupovala v rámci výkonu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, má teda postavenie spotrebiteľa. Ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú treba aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Záväzok platiť úroky ako odplatu (cenu) za poskytnutie peňažných prostriedkov, je podstatnou časťou zmluvy o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka). Občiansky zákonník, Zákon o spotrebiteľských úveroch, Obchodný zákonník, ani iné právne predpisy výslovne nestanovili maximálnu výšku úrokov zo spotrebiteľského úveru. Z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda podnikateľskej činnosti, má teda postavenie spotrebiteľa. Ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú treba aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Záväzok platiť úroky ako odplatu (cenu) za poskytnutie peňažných prostriedkov je podstatnou časťou zmluvy o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka). Občiansky zákonník, Zákon o spotrebiteľských úveroch, Obchodný zákonník, ani iné právne predpisy výslovne nestanovili maximálnu výšku úrokov zo spotrebiteľského úveru. Z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v

rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Obmedzujúce kritérium, pokiaľ ide o výšku odplaty za poskytnutie úveru, na ktoré poukazoval aj navrhovateľ vo svojom odvolaní, obsahuje ust. § 53 ods. 6 OZ, podľa ktorého, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Úrok niekoľko násobne vyšší ako obvyklý podstatne prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch.

Zmluva o revolvingovom úvere sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, pretože nebola dodržaná jej základná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, t. j. 27.7.2010 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), teda neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa splátky mali priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 27.07.2010 takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, v dôsledku čoho jej podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Odporkyňa si právo na náhradu trov odvolacieho konania návrhom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila a podľa obsahu spisu jej žiadne nevznikli, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.